

Друга творча поїздка в складі всесоюзної групи — «Художники — флоту» 1988 р.

Потяг «Київ—Москва». Літак «Москва—Якутськ» — 4100 км. Час у дорозі — 6 годин.

Сухогруз «Якутськ—Тіксі», час у дорозі — 7 діб.

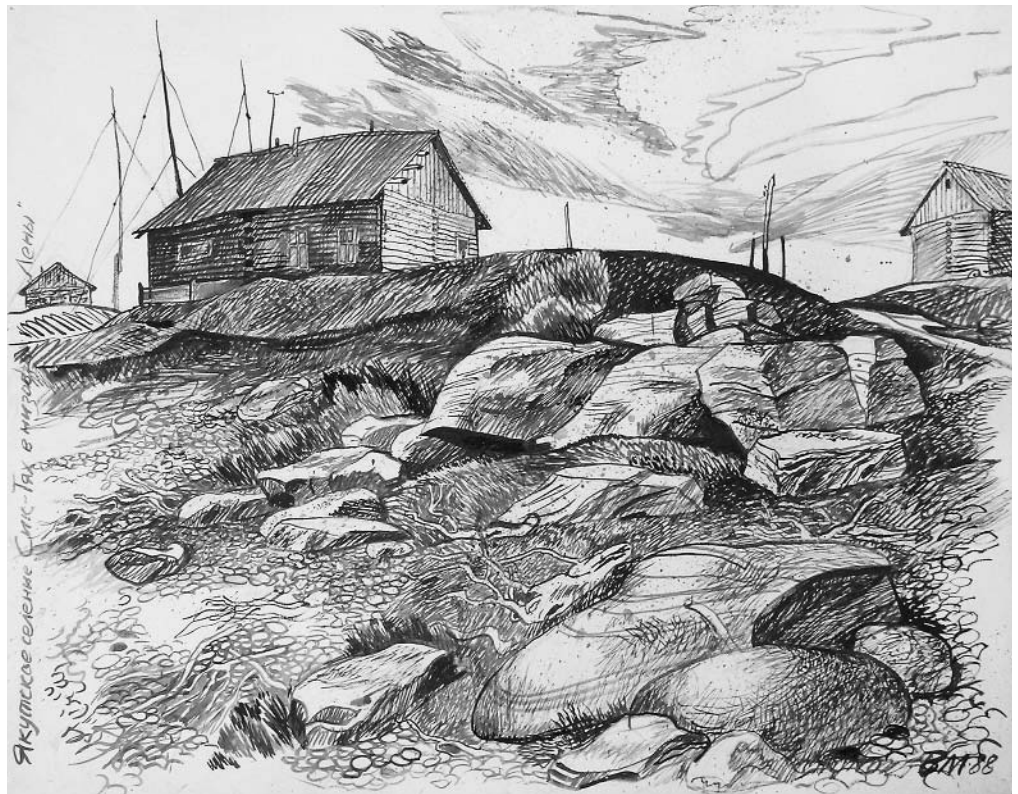
На сухогрузі «Котовський» разом з якутським художником Валерієм Сажиним і молодією командою ми тиждень ішли вниз по річці Лена.

Про наближення ґергового населеного пункту дізнавалися зі таренького ґорно-білого телевізора. Якщо його екран по-инав виявляти ознаки життя, ми знали — підпливаємо до ретрансляційної вишки. Відпливали — екран поступово гаснув. І так у нас відзна-а-лися Кандаласький мис, Сангари, Жиганськ... Кожного дня — по одному населеному пункту.

У місцях впадання в Лену знаменитих приток Алдан і Витим колір води тимчасово змінювався не тільки за бортом, а й у кранах умивальника.

У якутському селищі Сик-Тях у низов'ях Лени, перед входом до «Ленської труби», що з'єднує річку з морем Лаптевих, ми зробили зупинку. У цьому місці річка звужується і її з двох боків обступають гори.

Я малював на березі в оточенні величезних білих лайок, намагаючись не робити зайвих рухів, і по-увався десь Роквелом Кентом.

Якутськ. 1988 р. Сангіна

Ленські береги. 1988 р. Кольоровий папір, туш

Уже домальовую÷и зарисовку, по÷ув за спиною: «З „Котовско-го“?» Обернувшись, поба÷ив високого бородатого молодого ÷оловіка в штормівці. На пле÷ах у нього сиділа маленька дів÷инка. Готовий персонаж для картини періоду розвинутого соцреалізму.

Не ÷екаю÷и відпові-ді на своє ритори÷не запитання (більше мені взятися не було звідки), він дав мені двох вели÷езних осет-рів. Ми всією коман-дою їли їх протягом трьох днів і дуже дяку-вали за це радистові із селища Сик-Тях.

Одна з особливос-тей Лени полягає в тім, що ця вели÷езна, повноводна рі÷ка не дуже глибока, і тому її русло ÷асто змінюєть-ся, підмиваю÷и береги й ÷исленні острови. Це рі÷ка островів-примар з драмати÷ним рит-мом стовбурів, які пос-тупово хиляться, пада-ють, а потім їх уносять водою.

«Ленська труба» за-кін÷ується, далі по÷и-нається Биковська протока. При вході в неї розташований острів — Стовп. Ця вели÷езна суцільна кам'яна брила — знак оклику перед виходом у море, у просторах якого загубився ост-рів-примара «Земля Саннікова».

Тіксі (якутською — «місце зустрі÷і») — найпівні÷ніший порт Росії. Три літніх місяці тут вирує робота, від якої залежить життя вели÷езних тери-торій.